

Isojoki Rimpikangas

Tuulivoimapuiston arkeologinen inventointi 2021

Arttu Tokoi
Ville Laakso

Maanala Oy

MAANALA

Sisällys

Tutkimuksen perustiedot	3
1. Tausta ja tutkimustehtävä.....	4
2. Menetelmät.....	4
3. Yleiset havainnot	4
3.1 Topografia.....	4
3.2 Historialliset kartat ja paikannimistö.....	6
4. Inventointikohteet	8
4.1. Aiemmin rekisteröimättömät muinaisjäännöskohteet.....	8
1. Isojoki Kuivansalonmäki.....	8
2. Isojoki Santakroopinmäki.....	10
3. Isojoki Saunamäki	11
4. Isojoki Viidantaustankeidas	14
5. Isojoki Keitaansaari	15
4.2 Muut kohteet.....	16
6. Isojoki Peltoniemi.....	16
5. Yhteenvedo tutkimuksen tuloksista	18
6. Lähteet	18

Tutkimuksen perustiedot

Kohde: Isojoki, Rimpikankaan tuulivoimapuiston suunnitelma-alue

Tutkimuksen tyyppi: arkeologinen inventointi

Tavoite: selvittää, onko alueella aiemmin tuntemattomia arkeologisia kohteita

Kenttätöaika: 17.–20.12.2021

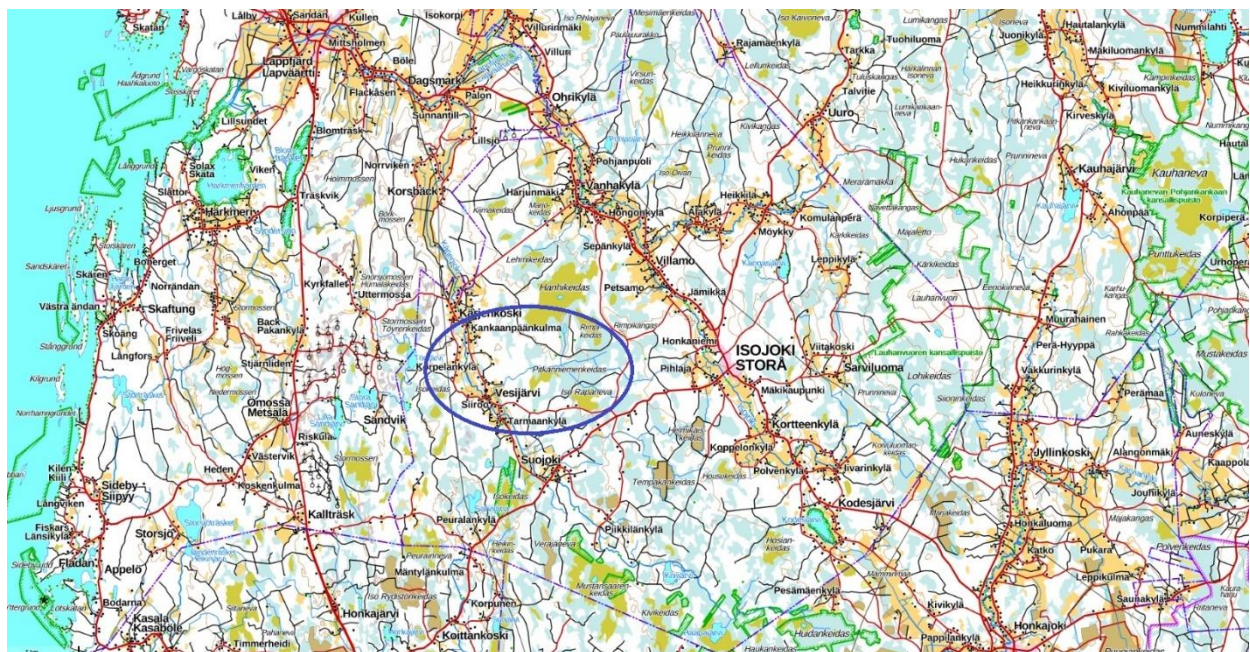
Tutkijat: FM Arttu Tokoi & FT Ville Laakso, Maanala Oy

Tilaaja: FCG Finnish Consulting Group

Aiemmat arkeologiset inventoinnit: Katiskoski 1990; Katiskoski 1991; Luoto & Rostedt 2013; Sepänmaa, Poutiainen & Koskinen 2019

Talletetut esinelöydöt: –

Tulos: Alueelta dokumentoitiin yksi ennestään tuntematon ns. muu kulttuuriperintökohte sekä viisi aiemmin rekisteröimätöntä muinaisjäännöskohdetta. Niistä yksi (kohde 1, *Kuivansalonmäki*-niminen tervahauta) sijaitsee suunnitellun voimalanpaikan vieressä. Muut kohteet ovat kauempana rakennuspaikoista, mutta ne on syytä huomioida tie- ja sähkölinjoja suunniteltaessa.

Tutkimusalueen sijainti sinisellä merkittynä. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

Raportin karttakoordinaatit on ilmoitettu ETRS-TM35FIN-järjestelmässä.

Kansikuva: Vanha suohon painunut rajamerkki Pitkänniemenkeitaan laidalla Keitaansaaren kupeessa.

1. Tausta ja tutkimustehtävä

Arkeologinen inventointi toteutettiin osana Isojoen Rimpikankaan tuulivoimahankkeen esivalmisteluja. Seinäjoen museot oli antanut asiasta lausunnon, jossa edellytettiin alueen arkeologista inventointia, jonka perusteella voidaan muodostaa riittävä käsitys hankealueelle jäävistä muinaisjäännöksistä ja muista arkeologisista kohteista. Kohteiden etsinnässä tuli huomioida lisäksi paikannimistö.

FCG Finnish Consulting Group tilasi työn 19.11.2021 Maanala Oy:ltä. Maastotyöt teki FM Arttu Tokoi 17.–20.12.2021. Esitöissä historiallisen kartta-aineiston tutkimustyön teki FT Ville Laakso.

Inventoitava alue oli pinta-alaltaan 17,8 km². Hankealueelta ei aiemmin tunnettu muinaisjäännöksiä.

2. Menetelmät

Valmistelemina töinä tutkittiin alueelta saatavissa oleva historiallinen kartta-aineisto, Maanmittauslaitoksen kahden metrin korkeusmalli sekä hankealueen paikannimistö. Nimistötutkimuksessa käytettiin hyväksi Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen Nimiarkiston digitoituja aineistoja sekä Nimisampo-palvelua. Relevantteja historiallisia ilmakuvia ei alueelta ollut saatavissa.

Inventoinnissa tarkastettiin kaikki suunnitellut voimalanpaikat sekä alueelta lähtevän suunnitellun voimajohtolinjan paikka. Voimalanpaikoille tulevan tiestön ja sähkölinjojen paikat eivät olleet vielä selvillä. Muilta osin inventoinnissa keskityttiin esitöiden perusteella potentiaalisiksi katsotuille paikoille.

Maastotöissä noudatettiin vakiintuneita arkeologisen inventoinnin menetelmiä. Sopiville paikoille kaivettiin koekuoppia ja lisäksi maaperää tarkasteltiin esimerkiksi tuulenskaatojen kohdilta. Havainnot dokumentoitiin valokuvin, sanallisesti ja GPS-mittauksin.

Sääolosuhteet olivat maastotöiden aikana haasteelliset. Inventointi pyrittiin ajoittamaan lämpimämpään ajanjaksoon, mutta alueella oli maastotöiden aikaan hieman lunta ja pakkasta. Metsäalueilla lunta oli kuitenkin vain vähän, ja havainto-olosuhteet olivat kohtuulliset. Maan pinnalle erottuvien rakenteiden havainnointia lumi ei käytännössä haitannut, mutta aiemman pakkasjakson seurauksena maa oli monin paikoin jäässä, joten koekuoppia ei ollut mahdollista kaivaa kaikille alueille.

3. Yleiset havainnot

3.1 Topografia

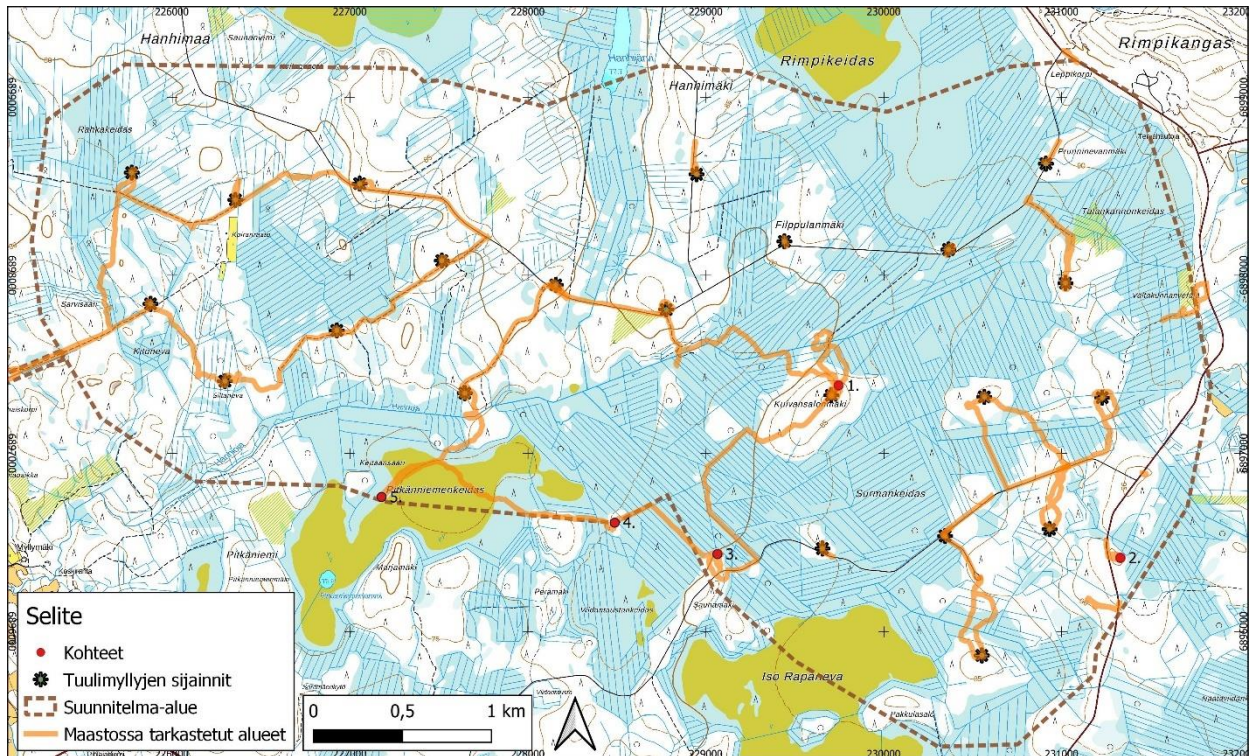
Suunniteltu tuulivoimapuisto sijoittuu Vesijärven ja Villamon kylien väliselle metsäalueelle Isojoen kirkonkylästä länteen. Maasto on pääosin ojitettua suota ja sen väliin jääviä kangas- ja saarekkeita. Alueen halki kulkee Hanhioja, joka tosin nykyisin on kaivettu kanavaksi. Maaperä on pääosin suurikivistä moreenia.

Alueelta länteen lähtevä suunniteltu voimajohtolinja kulkee Siiroonjoen ylitse vanhalle voimalinjalle, jonka viertä se jatkaa pohjoiseen suunnitellulle sähköasemalle. Jokilaakso on vanhaa viljelymaisemaa.

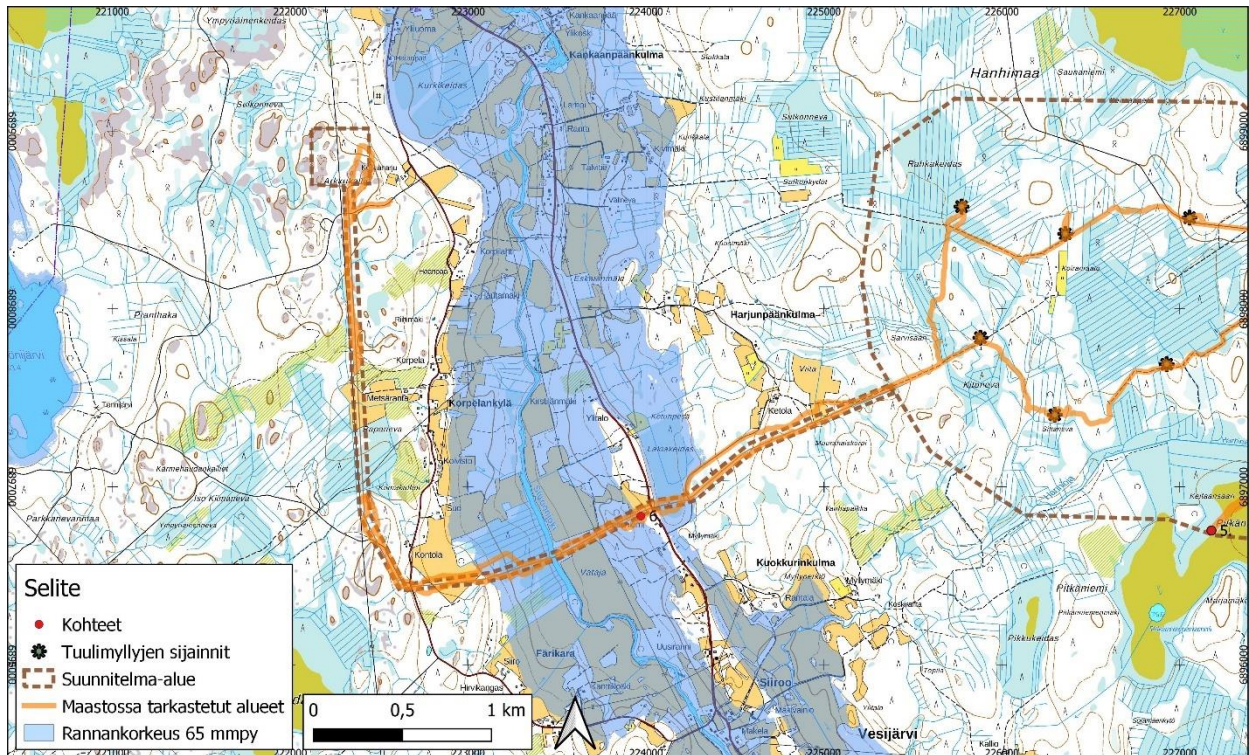
Lähialueen kiviläiskäiset muinaisjäännöskohteet sijoittuvat pääosin 55–65 m mpy korkeustasolle, jota voidaan myös nyt inventoitavalla alueella pitää potentiaalisena kiviläiskäisen asuinpaikkojen kannalta.

Näitä rantatasoja löytyy vain voimalinjan varrelta Siiroonjokilaaksosta, joka on kiviläiskäisen muodostanut kapean merenlahden. Inventoinnissa tehtiin Peltoniemen lounaisrinteelle joitain koekuoppia, mutta löytöjä ei saatu. Roumainen maa hankaloitti koekuoppien kaivamista.

Pääosa inventointialueesta on varsin tasapiirteistä. Korkeimmalle kohoavilla saarekkeilla on kuitenkin teoreettista potentiaalia ajatellen mesoliittisen kiviläiskäisen toimintaa.

Inventoidut alueet ja havaitut uudet kohteet varsinaisen tuulipuiston alueella. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

Inventoidut alueet ja havaitut uudet kohteet tutkimusalueen länsiosassa, mm. sähkönsiirtolinjalla. Kartalle merkitty myös kivikautinen rannankorkeus 65 m mpy. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

Maastotöitä valmisteltaessa etsittiin Maanmittauslaitoksen laserkeilausaineistoon pohjautuvasta korkeusmallista maankäytöstä kertovia jälkiä maisemassa. Aineistosta havaittiin useita kuoppia ja muita anomalioita. Maastotarkastuksessa näiden perusteella löydettiin kaksi tervahautaa. Havainnot on koottu alle sivun 7 kartalle.

3.2 Historialliset kartat ja paikannimistö

Vanhimmat aluetta kuvaavat kartat ovat Isojakoon liittyviä. Lähikylistä laaditut 1600-luvun maakirjakartat eivät yllä inventointialueelle. Vesijärven isojakokartassa (Söderlund 1800) ei sähkölinjasuunnitelman paikalle Siiroonjokilaaksoon ole kuvattu merkittävää maankäyttöä: alue on metsää ja niittyä.

Tuulivoimapuiston aluetta kuvaava takametsien jakokartta on vuodelta 1830 (Långhjelm 1830). Alueella on kartan mukaan ollut vain metsiä ja niittypalstoja. Suunnitelma-alueelle osuu kuitenkin useita kylänrajoja, joiden vanhat rajamerkit voivat olla muinaisjäännöksiä. Suuri osa alueelle osuvista rajoista kuvaa pieniä toisen kylän maiden sisällä olevia niittypalstoja. Karttatarkastelun perusteella tarkastettiin maastossa järjestelmällisesti ne rajapistteet, jotka arvioitiin isoajakoa vanhemmiksi – käytännössä jakokuntien rajapistteet. Tällaisia osui alueelle kolme. Ne tarkastettiin inventoinnissa ja kahdesta todettiin vanha rajamerkki (kohteet 4 ja 5). Niittypalstojen rajoja tarkastettiin otoksena, mutta näistä tavattiin vain tavanomaisia nuorehkoja rajapyykkejä.

Pitäjänskartan (1846) havainnot vastaavat jakokarttaa. Uudempaa asutusta kuvaa taloudellinen kartta vuodelta 1941. Tässä vaiheessa esimerkiksi Siiroonjokilaakso on otettu jo laajasti peltoviljelyyn. Takametsien käyttö näyttää pysyneen ennallaan. Lisäksi esitöissä tutkittiin vanhimmat peruskartat (1971–1972).

Paikannimistön perusteella tarkastettiin mahdollisesti eräsijaan tai ns. luhtasaunaan viittaava *Saunamäki* alueen eteläosassa (ks. kohdetta 3). *Saunaniemi*-niminen saareke rajautui

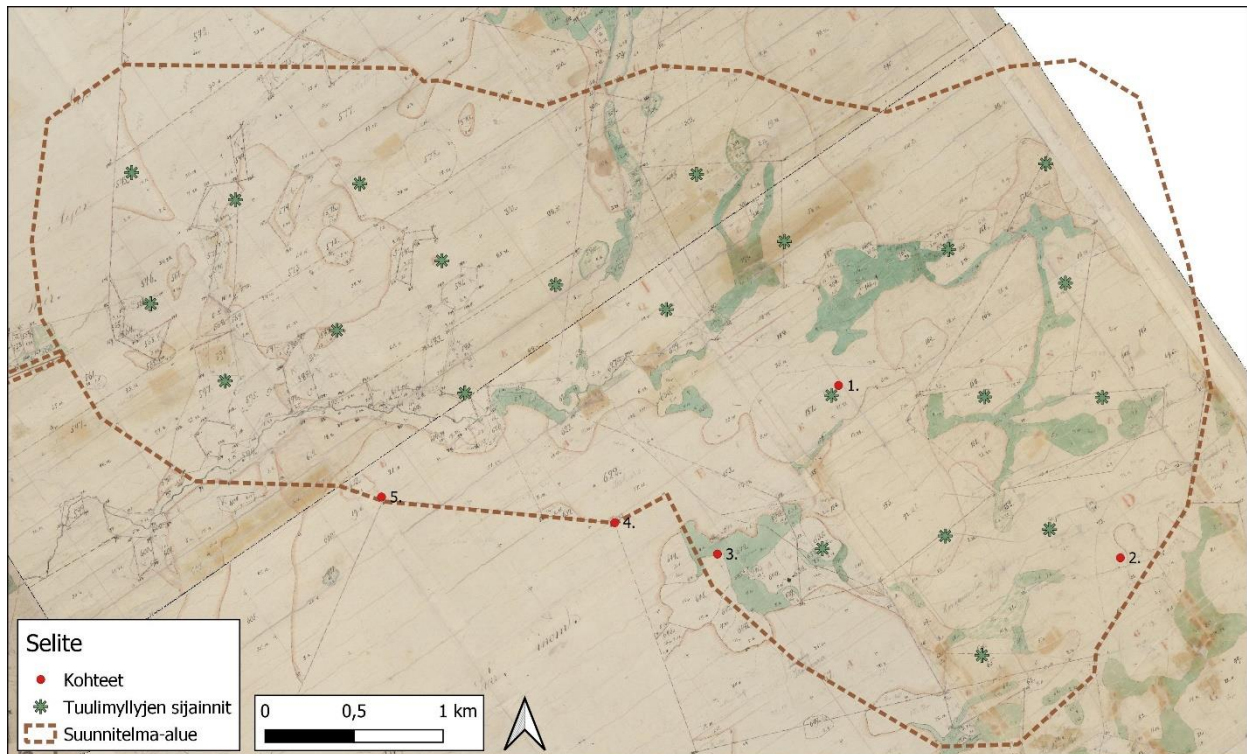
käytännössä suunnitelma-alueen ulkopuolelle. Nimiarkiston aineistoissa mainitaan Isojoelta useita sauna-paikannimiä, joista osa liittyy luhtasaunoihin. Niistä yhden muistetaan olleen käytössä vielä ”ennen sotia” (NA, *Saunamäki* Mikko Itävaara 1982; ks. myös NA, *Saunamäki* Hillaliisa Kortessalo-Kammonen 1977 ja Hillaliisa Kortessalo 1976). Luhtasaunoja käytettiin historiallisella ajalla siinä yhteydessä, kun kauempana asutuksesta sijaitsevilta luhtasoilta korjattiin heinää.

Valtakunnanveräjäksi kutsuttu paikka, jossa kerrotaan olleen veräjän ja kivikasoja kokoon-tumipaikan merkinä (NA, Salla Suutari 1993), osuu lähelle vanhaa kylänrajaa. Paikka tarkastettiin, mutta siellä ei havaittu rakenteita eikä muuta arkeologiseen kohteeseen viittaavaa.

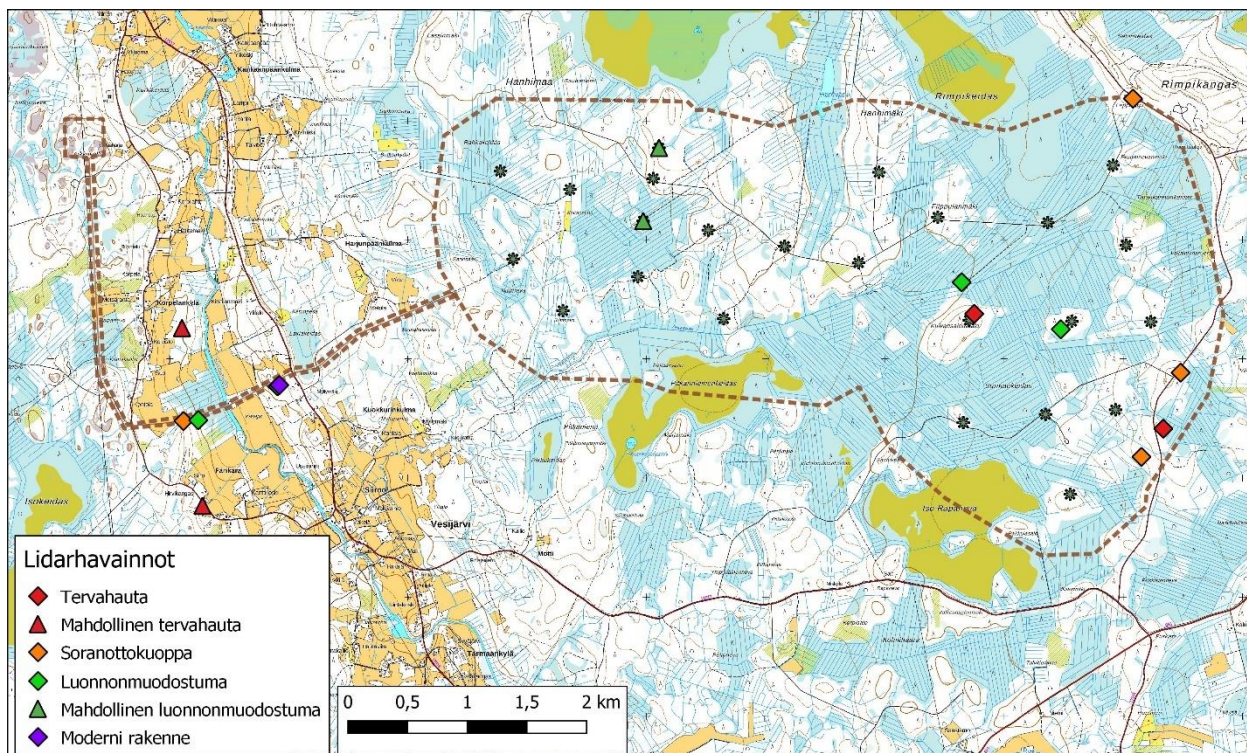
Suunnitellun sähköaseman kohdalla olevan *Arkkukallion* nimi löytyy jo 1800 isojakokartasta. Myöhemmin 1900-luvulla kerätyssä tietueessa paikalta arvellaan lohkotun kiviä (NA, Hillaliisa Kortessalo-Kammonen 1980). Maastossa jälkiä esimerkiksi louhinnasta ei havaittu. Sähkölinjan pohjoisosan länsipuolisella alueella ei modernin maankäytön vuoksi voi olla säilyneitä arkeologisia kohteita.

Sähkönsiirtolinjaa Siiroonjokilaaksossa isojakokartalla (Söderlund 1800). Niityt vihreällä, metsät kellanharmaalla.

Isojakokartalle on tuulipuiston alueella merkitty muun muassa suoniittyjä ja kylänrajoja (Långshjelm 1830). Niityt on merkitty vihreällä värillä, metsät kellanharmaalla.

Laserkeilausaineistosta tehtyt havainnot. Näistä vinoneliöllä merkityt tarkastettiin maastossa. Kolmiolla merkittyjä ei tarkastettu. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

Koekuoppa Peltoniemen länsireunalla. Siiroonjoki on pellon takana. Paikalla oli matala hiekkaisen maan rantaterassi.

Voimalanpaikka hakkuualueella alueen pohjoisosassa.

Voimalanpaikka matalapiirteisellä kankaalla lähellä Hanhiojaa.

4. Inventointikohteet

4.1. Aiemmin rekisteröimättömät muinaisjäännöskohteet

1. Isojoki Kuivansalonmäki

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi kiinteänä muinaisjäännöksenä.

Tyyppi: työ ja valmistuspaikat/tervahaudat

Ajoitus: historiallinen

N 6897380 E 229747 (kohteen keskeltä)

Löydöt: –

Aiemmat tutkimukset: –

Aiemmat löydöt: –

Kohde sijaitsee Kuivansalonmäen koillispäässä kuusimetsää kasvavassa rinteessä. Se havaittiin laserkeilausaineistosta ja tarkastettiin 18.12.2021.

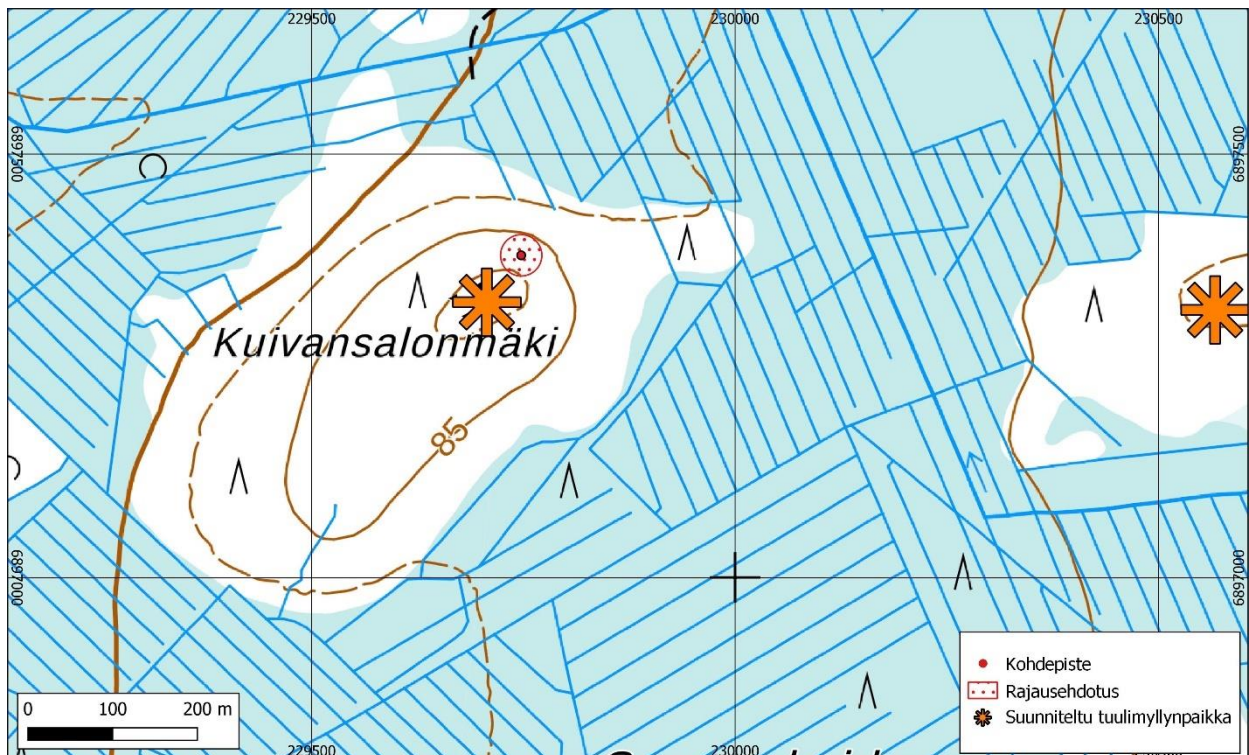
Paikalla on suurehko tervahauta. Sen halkaisija on reilu 10 metriä ja sitä reunustaa noin neljä metriä leveä valli. Koko rakenteen halkaisija on siten noin 20 metriä. Vallin korkeus on noin puoli metriä ympäröivästä maanpinnasta ylärinteen puolella. Halssi on pohjoisen puolella alarinteessä. Sen mitat ovat noin 4 x 2,5 metriä. Syvyys on 1,5 metriä eli samaa luokkaa kuin varsinaisessa haudassa.

Haudan pohjalle tehdystä koekuopasta todettiin hiiliä pohjahiekkaan sekoittuneena. Haudassa oleva ketunpesä on voinut sekoittaa kerroksia.

Kohde sijaitsee suunnitellun voimalanpaikan koillisreunalla.

Kuivansalonmäen tervahauta halssin puolelta kuvattuna.

Kuivansalonmäen tervahaudan sijainti ja rajausehdotus. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

2. Isojoki Santakroopinmäki

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi kiinteänä muinaisjäännökseenä.

Tyyppi: työ ja valmistuspaikat/tervahaudat

Ajoitus: historiallinen

N 6896412 E 231331 (kohteen keskeltä)

Löydöt: –

Aiemmat tutkimukset: –

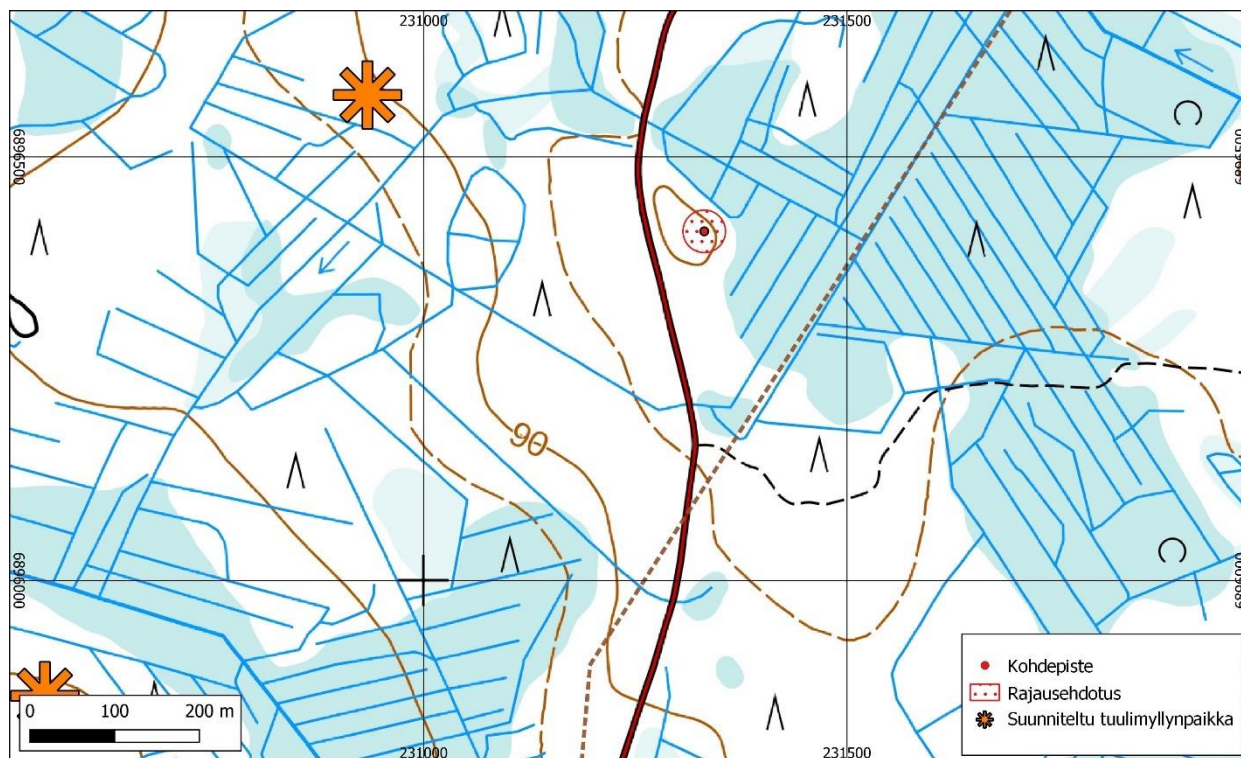
Aiemmat löydöt: –

Kohde sijaitsee Rimpikankaantien itäpuolella vajaa puoli kilometriä Peurasalon metsätien risteyksestä etelään. Suurehko tervahauta on kaivettu mäntykankaan itäreunaan kohtaan, josta rinne laskee viereiselle rämeelle. Kohde havaittiin laserkeilausaineistosta ja tarkastettiin maastossa 19.12.2021.

Tervahaudan kuopan halkaisija on noin 9 metriä ja sitä reunustavat noin 5 metriä leveät valit. Yhteensä rakenteen halkaisija on 19–20 metriä. Halssi on koillisreunalla alarinteen puolella. Sen laajuus on noin 4 x 2 metriä ja syvyys vallin reunaan nähden on noin 170 cm. Haudan pohjalle kaivetusta koekuopasta tavattiin hiiltä ja nokea.

Tervahauta Rimpikankaantien varrella. Iltapäivän heikot valaistusolot sankassa metsässä vaikeuttivat valokuvadokumentointia.

Tervahaudan sijainti ja rajausehdotus. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

3. Isojoki Saunamäki

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi kiinteänä muinaisjäännöksenä.

Tyyppi: asuinpaikat

Ajoitus: historiallinen

N 6896433 E 229066 (kohteen keskeltä)

Löydöt: –

Aiemmat tutkimukset: –

Aiemmat löydöt: –

Kohde sijaitsee Saunamäen pohjoispäässä pienellä selvästi ympäristöstään erottuvalla kumpareella. Ympäröivä kangas on matalapiirteistä harvakseen ojitettua harvennettua mäntymetsää. Kankaan reunalla kasvaa kuusta ja kohde osuu kuusikon rajalle. Koillispuolella on ojitettu suo.

Paikalla todettiin matala kivikasa, joka tulkittiin tulisijaksi. Kiuas sijaitsee pohjakaavaltaan hiekan suorakulmaisen noin 10 x 7–8 metrin laajuisen kumpareen kaakkoisreunassa.

Ympäristöstään 0,5–1 m kohoava kumpare muodostaa otollisen rakennuspaikan muuten varsin tasapiirteisellä ja nähtävästi kostealla kankaalla. Vaikka kumpare on varsin säännöllinen ja selvärajainen, se on todennäköisesti luonnon muovaama. Paikalla on siis ollut kiukaallinen rakennus, joka on ilmeisesti palanut.

Kiuas koostuu halkaisijaltaan 10–20 cm kivistä, jotka olivat osittain nokeentuneita. Kivikasan mitat ovat 200 x 200 x 30–40 cm.

Kiukaan viereen kaivettiin kaksi koekuoppaa. Ensimmäinen tehtiin 20 cm kiukaan reunan luoteispuolelle. Kuoppa oli halkaisijaltaan 30 cm ja syvyydeltään 30–40 cm. Maa oli kivistä ja pohjalla oli suurempi kivi tai kallio, joka esti kaivamisen syvemmälle. Osa kivistä saattoi toki liittyä kiukaan perustaan, jonka reunaa turvekerros on voinut peittää. Maa oli noensekaista hietaa ja nokisuus alkoi jo turvekerroksen alaosasta.

Toinen koekuoppa kaivettiin kumpareen keskiosaan noin kaksi metriä edellisestä luoteeseen. Kuoppa kaivettiin 20 cm syvälle, jolloin vastaan tuli suuri kivi tai kallio. Täältä kunnakerroksen

alta havaittiin selkeä 5 cm vahva musta nokerros, jonka alla oli 5 cm puhdasta hietaa. Nokikerros poikkosi koekuopasta 1, jossa noki oli sekoittunut tasaisemmin maakerrokseen.

Rakennuksen tarkat rajat eivät selvinneet, mutta voidaan olettaa rakennuksen ja siihen liittyneen toiminnan keskittyneen ainakin kumpareen alueelle. Sen luoteispäässä oli suuria kiviä, joihin asti rakennus ei liene ulottunut.

Löytöjä ei koekuopista tehty, joten rakennusta ei voida tarkemmin ajoittaa. Se voi periaatteessa olla yhtä hyvin rautakaudelta peräisin oleva eräsija kuin 1900-luvun alun niittysauna. Paikka tarkastettiin paikannimen vuoksi, ja on

todennäköistä, että nimi liittyy nyt havaittuun rakenteeseen. Isojakokartalla viereinen suoalue on merkitty niityksi, mikä voisi viitata käyttöön niittysaunana.

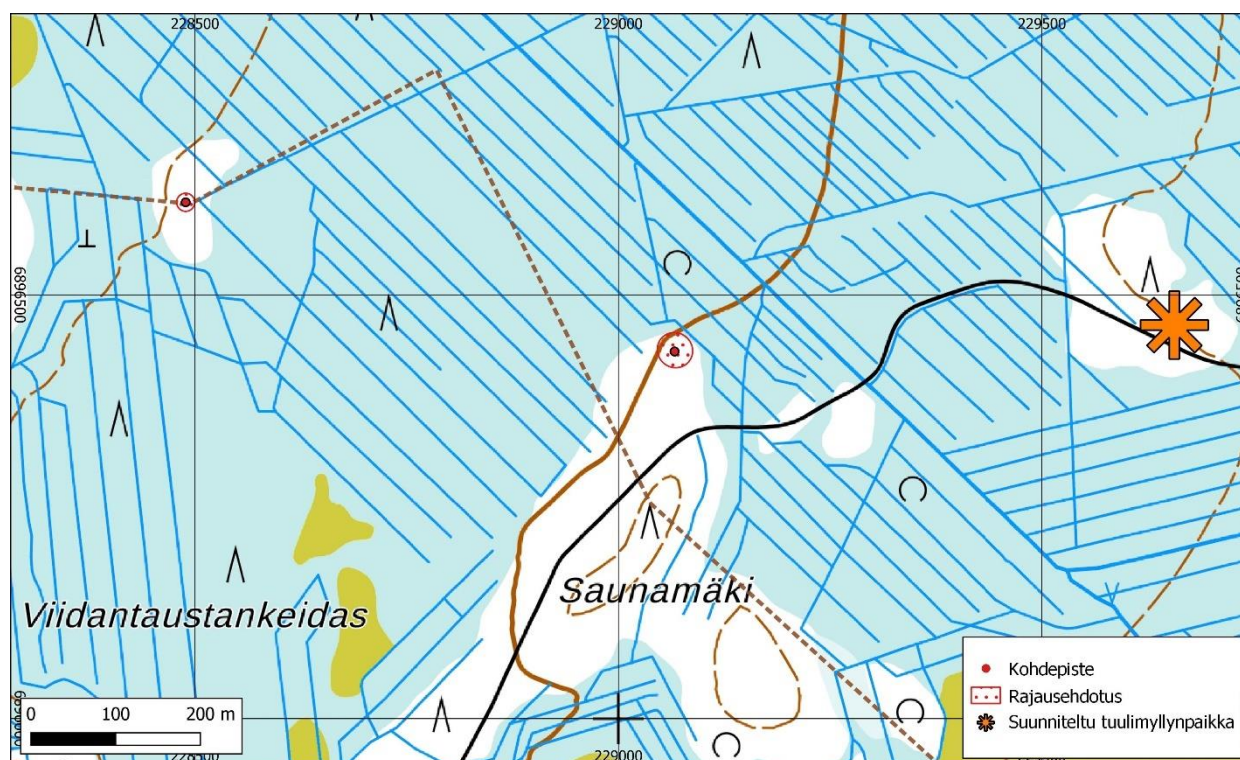
Inventointialueella on useita 1900-luvun karttoille merkittyjä kämppiä ja osasta löytyy tietoja myös Nimiarkistosta. Saunamäestä ei kuitenkaan ole merkintöjä. Tämä voi viitata hie-
man vanhempaan ikään, kuten myös se, että kyse näyttää olevan sisäänlämpiävästä kiukaallisesta asumuksesta. Kohteen iän ja käyttötarkoituksen voi varmistaa vain arkeologisella kaivauksella.

Kiuskiveyksen pintaa esiin otettuna.

Kiuas. Taustalla näkyy Peurasalon metsätie.

Kohteiden 3 ja 4 sijainti ja rajausehdotus. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

4. Isojoki Viidantaustankeidas

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi kiinteänä muinaisjäännoksenä.

Tyyppi: kivirakenteet/rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6896608 E 228487 (kohteen keskeltä)

Löydöt: –

Aiemmat tutkimukset: –

Aiemmat löydöt: –

Kohde sijaitsee pienellä saarekkeella ojitetun suon keskellä Viidantaustankeitaan pohjoispuolella. Paikalla on vanha Villamon ja Vesijärven kylien välinen rajamerkki.

Kohde tarkastettiin isojakokarttaan (Långhjelm 1830) merkityn rajan vuoksi.

Paikalla todettiin rajamerkki, joka koostuu pohjakaavaltaan epäsäännöllisen nelikulmion muotoon tehdystä kivilatomuksesta. On tosin mahdollista, että kiviä on myöhemmin purettu ja alkuperäinen muoto olisi ollut symmetrisempi. Latomuksen mitat ovat 150 x 130 x 20–30 cm.

Latomuksen päällä on pystyasentoon asetettu kivipaasi, jonka korkeus kiviarkun päältä mitattuna on 70 cm. Tämä voi olla myöhempi lisäys. Paateen on kaiverrettu isojakokarttaa vastaava pyykin numero 41.

Noin 4 metriä latomuksesta itään on toinen pienempi pystykivi. Tästä ei havaittu kaiverruksia, mutta kyse lienee viereistä palstanrajaa osoittavasta rajapyykistä eikä esimerkiksi viisarikivestä.

Vanha rajamerkki. Sammalen peittämää kivilatomusta on reunasta otettu esille. Päällä pystypaasi. Tausalla pienempi rajakivi.

5. Isojoki Keitaansaari

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi kiinteänä muinaisjäännöksenä.

Tyyppi: kivirakenteet/rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6896751 E 227178 (kohteen keskeltä)

Löydöt: –

Aiemmat tutkimukset: –

Aiemmat löydöt: –

Kohde sijaitsee suolla Pitkäniemenkeitaan keskivaiheilla Keitaansaaren kaakkoispuolella. Ympäristössä kasvaa rämemäntyjä.

Paikalla on vanha Villamon ja Vesijärven kylien välinen rajamerkki. Raja on merkitty isojakokarttaan (Långhjelm 1830).

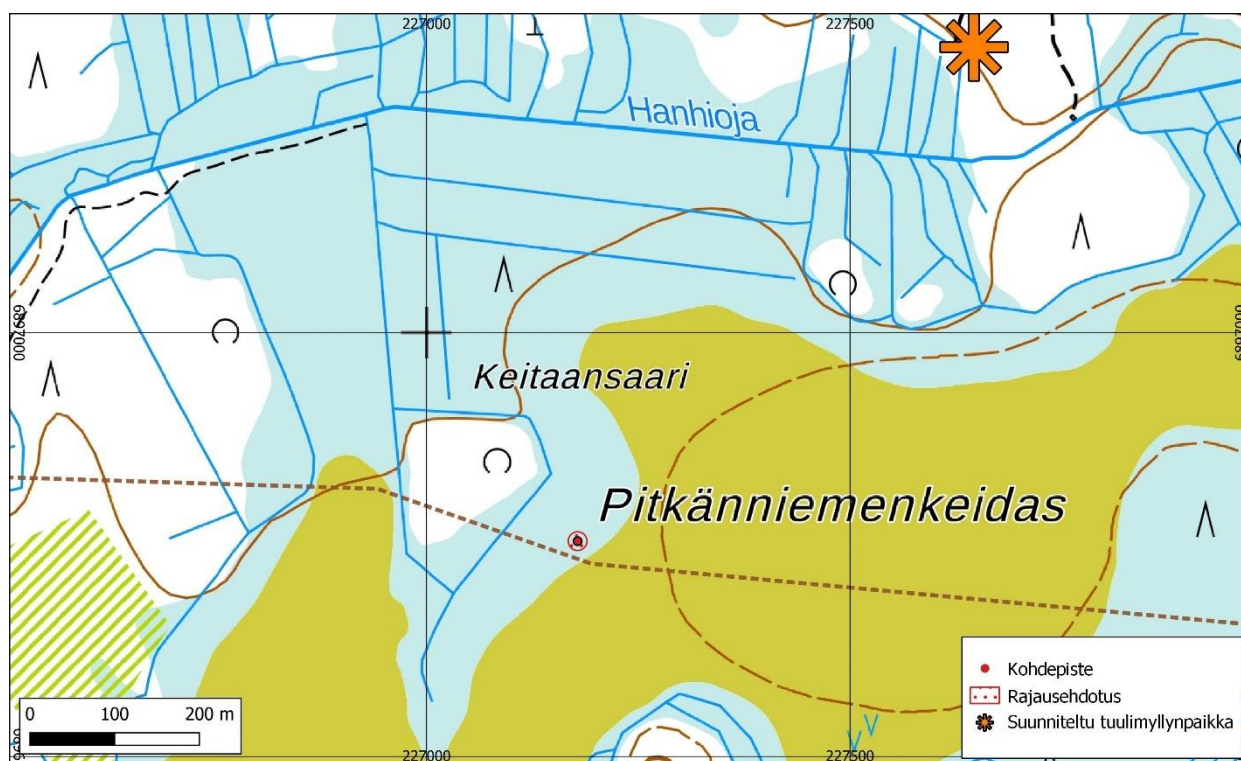
Rajamerkki muodostuu matalasta kivikasasta. Sen pituus on 150 cm ja tiiveimmän kasan leveys noin 100 cm. Turpeen alla on kuitenkin suuria kiviä ja näiden mukaan laskettu leveys olisi niin ikään noin 150 cm. Korkeus nykyisestä suon pinnasta on vain noin 10 cm.

Kiveyksen muoto tavoittelee suorakulmaista, mutta on varsin epämääräinen. Mahdollisesti paikalle on alun perin rakennettu samantapainen nelikulmainen kivilatomus kuin kohteelle 4, mutta rakenne on aikaa myöten painunut suohon ja hajonnut routimisen seurauksena.

Pinnalla näkyvä ainakin 70 cm pitkä kivipaasi on voinut olla aiemmin pystyssä. Rajamerkki oli tarkastushetkellä merkittynä maastoon suohon upotetuin seipäin ja oksin.

Rajamerkki kuvassa keskellä seipäiden välissä. Pohjoisluoteesta.

Rajamerkin sijainti ja rajausehdotus. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

4.2 Muut kohteet

6. Isojoki Peltoniemi

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kulttuuriperintökohteena.

Tyyppi: kivrakenteet/kiviaidat

Ajoitus: historiallinen

N 6896896, E 224017 – N 6896860, E 223947 (pohjoisempi)

N 6896784, E 223931 – N 6896808, E 223986 (eteläisempi)

Löydöt: –

Aiemmat tutkimukset: –

Aiemmat löydöt: –

Kohde sijaitsee Peltoniemen itärinteellä, Vesijärventien länsipuolella. Paikalla on vanhaa kiviaitaa edelleen käytössä olevan pellon

etelä laidalla. Kiviaita on osin hajonnut ja sen päälle on paikoin kasattu pelloilta suuria kiviä. Lounaaseen mentäessä aita muuttuu epämääräisemmäksi kiveykseksi.

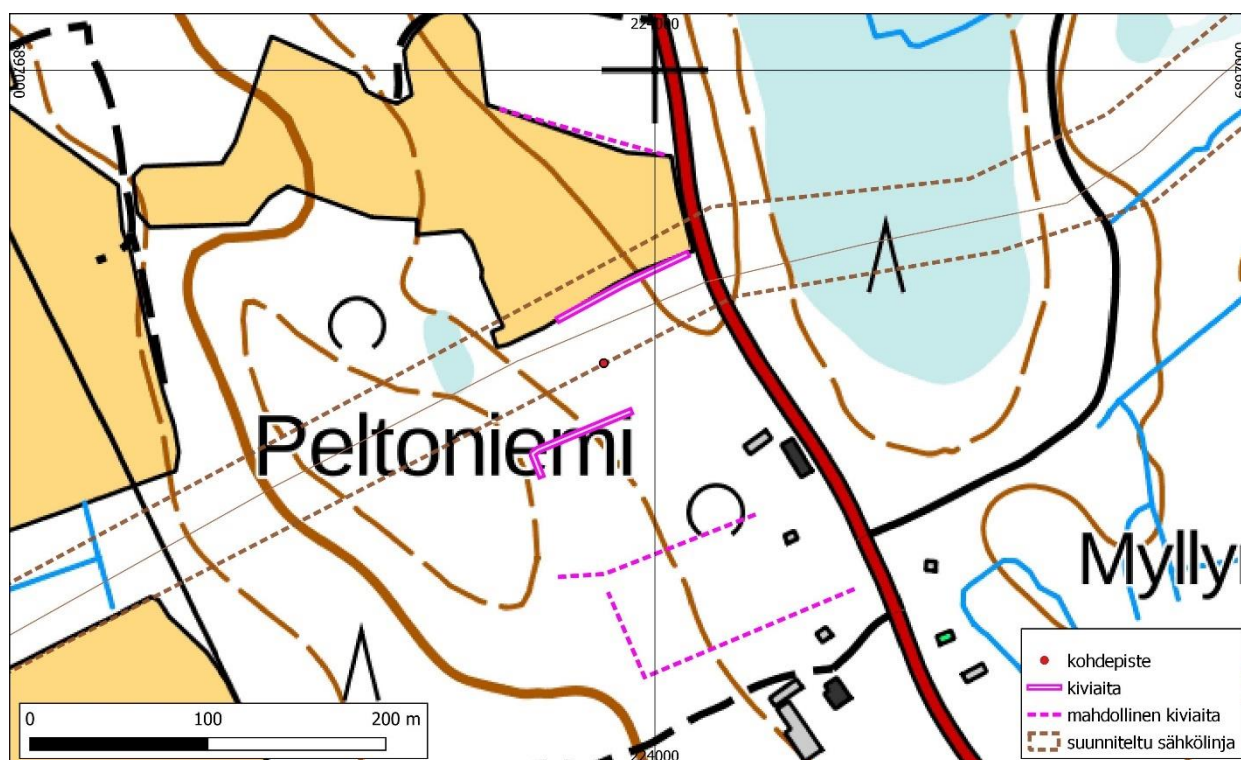
Paremmiin säilyneeseen kiviaita todettiin noin 60 m edellisestä kaakkoon. Se on samansuuntainen edellisen kanssa ja rajaa aidasta kaakkoon jatkuva vanhaa, nyt koivua kasvavaa, peltoaluetta. Aita on huolellisesti ladottu. Sen tasainen laki on noin 150 cm leveä ja korkeudeltaan noin metrin. Vanhan peltoalueen lounaisreunalla aitalatomus jatkuu hyvin matalana.

Laserkeilausaineiston perusteella kiviaitoja näyttää olevan myös molempien peltöjen muilla laidoilla, mutta nämä ovat jo kauempana voimalinjasta, eikä niitä tarkastettu.

Alueelle ei ole merkitty peltoa isojakokartassa eikä pitäjänkartassa, joten aidat ovat todennäköisesti varsin myöhäisiä: 1800-luvun lopulla tai 1900-luvun alussa rakennettuja.

Kivaitaa vanhan metsittyneen pellon laidalla Peltoniemessä.

Kivaitojen sijainti. Pohjakartta: Maanmittauslaitos.

5. Yhteenveto tutkimuksen tuloksista

Rimpinevan tuulivoimapuiston arkeologisessa inventoinnissa löydettiin kuusi ennestään tuntematonta arkeologista kohdetta. Näistä viisi arvioitiin kiinteiksi muinaisjäännöksi. Näihin kuuluu kaksi tervahautaa, kaksi historiallista rajamerkkiä, sekä yksi asumuksen jäännös – mahdollinen eräsija tai niittysauna. Jokilaakson peltoalueilla sijaitsevat kiviainat arvioitiin muuksi kulttuuriperintökohteeksi.

Yksi tervahautoista (kohde 1 *Kuivansalonmäki*) osuu suunnitellun voimalanpaikan viereen. Muut kohteet ovat kauempana suunnitelluista rakennuspaikoista, mutta ne on syytä huomioida tie- ja sähkölinjoja suunniteltaessa.

Oulussa 15.2.2022

Arttu Tokoi

Arkeologi, FM

Maanala Oy

6. Lähteet

Tutkimusraportit

Katiskoski K. 1990. *Isojoen esihistoriallisten kohteiden inventointi*. Museoviraston arkisto.

Katiskoski K. 1991. *Isojoen esihistoriallisten kohteiden täydennysinventointi*. Museoviraston arkisto.

Luoto K. & Rostedt T. 2013. *Isojoki ja Kristiinankaupunki. Mikonkeitaan tuulivoimapuisto, arkeologinen inventointi 2013*. Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy.

Sepänmaa T., Poutiainen H. & Koskinen J. 2019. *Isojoki-Karjajoki-Kauhajoki-Honkajoki-Rajamäen kylän tuulivoimapuiston ja voimajohtolinjojen muinaisjäänösinventointi 2019*. Mikroliitti Oy.

Kartat

Söderlund Fr. 1800. *Denne Skog och utmark delning emellan Laukokoski, Vitala och Pikilas Hemman 1800 år*. Maanmittauslaitoksen arkisto: Isojoki 6:7a.

Långhjelm C. J. 1831. *Tredje karta delen öfver Storå Samfällighets Skog och Utmark uti Lappfjärds Socken Korsholms Södra Härad och Wasa Län*. Maanmittauslaitoksen arkisto: Isojoki 2:9a ja 2:9b.

Suomen taloudellinen kartta 1941. 69 *Isojoki*. Maanmittaushallitus.

Peruskartta 1971. *Karttalehti 1233 03 Suojoki*. Maanmittauslaitos.

Peruskartta 1971. *Karttalehti 1234 01 Villamo*. Maanmittauslaitos.

Peruskartta 1972. *Karttalehti 1231 12 Siir*. Maanmittauslaitos.

Peruskartta 1971. *Karttalehti 1232 10 Kärjenkoski*. Maanmittauslaitos.

Pitäjänskartta 1846. *Karta öfver Isojoki socken af Ilmola härad i Wasa län*. Pitäjänkartasto, Maanmittauslaitoksen historiallinen kartta-arkisto, Kansallisarkisto.